

Bruksela, dnia 7.11.2012
COM(2012) 649 final

KOMUNIKAT KOMISJI DO RADY I PARLAMENTU EUROPEJSKIEGO

**Wdrożenie i rozwój wspólnej polityki wizowej w celu pobudzenia wzrostu
gospodarczego w UE**

KOMUNIKAT KOMISJI DO RADY I PARLAMENTU EUROPEJSKIEGO

Wdrożenie i rozwój wspólnej polityki wizowej w celu pobudzenia wzrostu gospodarczego w UE

W dniu dzisiejszym Komisja jest proszona o przyjęcie dwóch ważnych dokumentów w obszarze polityki wizowej:

- wniosku dotyczącego rozporządzenia zmieniającego wykazy państw trzecich, których obywatele muszą posiadać wizy podczas przekraczania granic zewnętrznych, oraz tych, których obywatele są zwolnieni z tego wymogu (rozporządzenie 539/2001); oraz
- sprawozdania na temat przebiegu lokalnej współpracy schengenskiej.

W świetle deklaracji przyjętej na 4. posiedzeniu T20 w Meridzie (Meksyk) w dniu 16 maja 2012 r. i zatwierdzonej przez ministrów państw grupy G20, jest to okazja do **rozważenia wpływu polityki wizowej na szerzej pojętą gospodarkę UE**, w szczególności na turystykę, a także zbadania, w jaki sposób można go uwzględnić w celu zapewnienia większej spójności z celami w zakresie wzrostu określonymi w strategii „Europa 2020”.

Mądrzejsza polityka wizowa powinna w dalszym ciągu **zapewniać bezpieczeństwo na granicach zewnętrznych UE** i prawidłowe funkcjonowanie strefy Schengen, a jednocześnie **ułatwiać podróżowanie pełnoprawnym podróżnym, w tym turystom**. Wiele można osiągnąć już **w obrębie obowiązujących ram prawnych kodeksu wizowego**.

Biorąc pod uwagę obecne pogorszenie koniunktury gospodarczej, powinniśmy dążyć do zwiększenia ruchu turystycznego do Europy. Przykładowo Stany Zjednoczone, które są bardzo wyczerpane na punkcie bezpieczeństwa, uznały już potencjalne korzyści gospodarcze płynące z ułatwień wizowych i przyjęły ostatnio strategię krajową w tym zakresie¹. Unia Europejska była ostatnio wzywana przez ministrów turystyki z Włoch, Irlandii², jak również przez władze niemieckie, do przyjęcia ułatwień wizowych.

Niniejszy dokument ma na celu zapoczątkowanie debaty na poziomie UE. Po pierwsze, opisano w nim pewne niedociągnięcia we wdrażaniu obowiązujących procedur i przeanalizowano inicjatywy, które można byłoby rozważyć w celu zapewnienia optymalnego wdrożenia kodeksu wizowego. Po drugie, w dokumencie przedstawiono także kilka pomysłów dotyczących przyszłych zmian przepisów wizowych, które należy dokładniej zbadać.

1. Wpływ ułatwień wizowych na przemysł turystyczny UE

Turystyka stała się jednym z sektorów generujących największe zatrudnienie i dochody w Unii Europejskiej oraz główną siłą napędową wzrostu gospodarczego i rozwoju. Łączny

¹ Rozporządzenie wykonawcze prezydenta Baracka Obamy z dnia 19 stycznia 2012 r. „Ustawa o usprawnieniach wizowych w celu wspierania turystyki międzynarodowej do Stanów Zjednoczonych Ameryki” jest obecnie przedmiotem dyskusji w Kongresie USA.

² Irlandia nie uczestniczy jednak we wspólnej polityce wizowej UE.

wkład sektora podróży i turystyki w zatrudnienie szacuje się na 18,8 mln miejsc pracy w 2011 r. i prawdopodobnie wzrośnie on do 20,4 mln miejsc pracy do roku 2022. Wydatki turystów zagranicznych wyniosły 423 mld USD w 2011 r. i przewiduje się ich wzrost do 547 mld USD w 2022 r.³.

Znaczny potencjał wzrostu związanego z turystami z rynków wschodzących pozostaje jednak wciąż niewykorzystany. Liczba odwiedzających Europę turystów z Brazylii i Rosji podwoiła się w ostatnich latach, dynamicznie rośnie także ruch turystyczny z Chin i Indii⁴. Jasno wskazują na to również dane statystyczne dotyczące wiz: w 2011 r. w Indiach wydano około 460 000 wiz Schengen; liczba ta wynosiła 340 000 w 2007 r. W Chinach także odnotowano znaczny wzrost liczby wydanych wiz: z 560 000 w 2008 r. do 1 026 000 w 2011 r. W Rosji w 2011 r. wydano ok. 5 152 000 wiz w porównaniu z 3 500 000 w 2007 r. Jest to tendencja ogólnoswiatowa. W tym roku do tej pory liczba wniosków o wizy USA złożonych przez obywateli Chin i Brazylii w 2011 r. wzrosła o około 40 %⁵.

Wydaje się, że można zrobić więcej. Powinniśmy dążyć do znacznego zwiększenia ruchu turystycznego z tych krajów, które charakteryzuje wysoki potencjał turystyczny oraz wzrost siły nabywczej w większej części ich populacji. Szacunkowe dane rynkowe⁶ wskazują jednak, że 21 % potencjalnych turystów z rynków wschodzących rezygnuje ze swoich planów podróży do Europy z powodu wymogów wizowych.

Z przeprowadzonego przez Tourism Economics⁷ badania na temat wpływu ułatwień wizowych na tworzenie miejsc pracy w gospodarkach państw należących do grupy G20 (maj 2012 r.) wynika, dzięki zastosowaniu modelowania w oparciu o korzyści zaobserwowane w historycznych zmianach polityki w kilku krajach⁸, że ułatwienia wizowe w przeszłości spowodowały wzrost liczby przybywających turystów z odnośnych rynków o 5 %–25 %. Generuje to przychód i ma natychmiastowy i bezpośredni wpływ na zatrudnienie.

Zgodnie z szacunkami Tourism Economics opartymi na różnych scenariuszach, strefa UE-Schengen⁹ ma potencjał, aby pozyskać od 8 do 46 mln dodatkowych turystów międzynarodowych do 2015 r., o ile elastyczność obowiązujących przepisów wizowych zostanie w pełni wykorzystana, co może przynieść dodatkowe dochody rządu 11–60 mld EUR z tytułu przychodów z turystyki międzynarodowej (wywóz) i stworzyć od 100 000 do 500 000 dodatkowych miejsc pracy bezpośrednio w sektorze turystycznym. Według tych

³ World Travel & Tourism Council, Travel & Tourism Economic Impact 2012, European Union (pol.: Skutki gospodarcze podróżowania i turystyki w 2012 r., Unia Europejska).

⁴ Z wymienionych czterech krajów o gospodarkach wschodzących, Brazylia jest jedynym państwem, którego obywatele nie potrzebują obecnie wizy, aby wjechać do strefy Schengen. Istnieją jednak ułatwienia wizowe w przypadku podróżnych z Rosji, sformalizowane w umowie o ułatwieniach wizowych, która jest obecnie zmieniana.

⁵ Komunikat prasowy Białego Domu z dnia 19 stycznia 2012 r.

⁶ Sprawozdanie z 2010 r. NT. rynków pochodzenia Europejskiego Stowarzyszenia Organizatorów Turystyki (ETOA) pt. „Europe: Open for Business?” (pol.: Europa: Otwarta dla przedsiębiorczości?).

⁷ Tourism Economics, sprawozdanie „The Impact of Visa Facilitation on Job Creation in the G20 Economies” (pol. Wpływ ułatwień wizowych na tworzenie miejsc pracy w państwach grupy G20), maj 2012 r. (sprawozdanie przygotowane na 4. posiedzeniu ministrów turystyki T20, Meksyk, 15-16 maja)

⁸ Rozszerzenie program znoszenia wiz do USA, program ETA Australii, polityka wizowa Zjednoczonego Królestwa wobec Tajwanu i Republiki Południowej Afryki, program wydawania wiz w momencie przyjazdu do Indii, polityka wizowa Kanady w odniesieniu do Meksyku, polityka wizowa Republiki Korei wobec Chin,

⁹ UE-Schengen = AT, BE, CZ, DE, DK, EE, EL (GR), ES, FI, FR, HU, IT, LT, LU, LV, MT, NL, PL, PT, SE, SI, SK i 4 państwa stowarzyszone nienależące do UE: CH, NO, IS, LI.

samych szacunków Tourism Economics całkowita liczba utworzonych miejsc pracy (uwzględniając wpływ pośredni i indukowany) może osiągnąć od 200 000 do 1,1 mln w 2015 r.

Na uwagę zasługuje również sektor rejsów wycieczkowych. Pomimo spowolnienia gospodarczego łączny wkład światowego przemysłu rejsów wycieczkowych w gospodarkę europejską wzrósł do rekordowego poziomu 36,7 mld EUR w 2011 r. (z 35,2 mld EUR w 2010 r.)¹⁰. W samej tylko Europie na pokładach statków wycieczkowych znalazło się około 5,6 mln pasażerów (wzrost o 7,1 % w stosunku do poprzedniego roku). Do portów europejskich przybiły statki wycieczkowe z 14,3 mln członków załogi, z czego około 5,7 mln zeszło na ląd i dokonało zakupów na łączną kwotę około 120 mln EUR. Należy zadbać o to, aby państwa członkowskie w dalszym ciągu wydawały wizy wielokrotnego wjazdu pasażerom rejsów wycieczkowych i członkom załogi, tak aby ich wydatki w europejskich portach i całociowy wkład branży wycieczkowej w gospodarkę europejską w dalszym ciągu wzrastał.

Już w 2010 r. Komisja zapowiedziała, że zbada różne możliwości i instrumenty dostępne w ramach polityki w zakresie wiz i przekraczania granic zewnętrznych w celu ich optymalnego wykorzystania¹¹. W 2011 r. PE wezwał Komisję do przedstawienia bardziej skoordynowanej i uproszczonej procedury wizowej. Kwestia wpływu polityki wizowej na ruch turystyczny została również poruszona przez ministrów turystyki państw członkowskich UE w Madrycie w 2010 r. i w Krakowie w 2011 r.

Ostatnio zagadnienie to włączono do porządku obrad w trakcie spotkania ministrów turystyki państw grupy G20 (tzw. T-20) w Meridzie w Meksyku, w dniu 16 maja. Przy tej okazji przyjęto deklarację skupiającą się na temacie: „Turystyka jako sposób tworzenia nowych miejsc pracy”. W deklaracji uznano, że ułatwienia wizowe mogłyby doprowadzić do uzyskania dodatkowych przychodów w wysokości 206 mld USD i utworzenia 5,1 mln nowych miejsc pracy w państwach grupy G20. Dlatego też **w deklaracji T-20 wzywa się m.in. do współpracy dwustronnej, regionalnej i międzynarodowej w sprawie wiz i innych ułatwień dla podróżnych, aby umożliwić bardziej swobodny i wydajny przepływ turystów międzynarodowych. Jest to rzeczywiście dziedzina, w której strefa Schengen już teraz wnosi swój wkład i która powinna się dalej rozwijać w celu pobudzenia aktywności gospodarczej i tworzenia miejsc pracy.**

Ułatwienia wizowe nie tylko przyniosą korzyści gospodarcze, ale również ułatwią niebędącym obywatelami UE członkom rodziny obywateli UE dołączenie do nich i podróżowanie na terytorium UE.

Nadszedł czas, aby zastanowić się, w jaki sposób UE może kontynuować konkretne działania w tym zakresie.

2. Ułatwienia wizowe przewidziane w kodeksie wizowym

¹⁰ The Cruise Industry, Contribution of Cruise Tourism to the Economics of Europe (pol.: Sektor rejsów wycieczkowych, wkład sektora rejsów wycieczkowych w gospodarkę europejską), sprawozdanie European Cruise Council, 2012 r.

¹¹ COM (2010) 352 final „Europa – najpopularniejszy kierunek turystyczny na świecie – nowe ramy polityczne dla europejskiego sektora turystycznego”, pkt 5.4.

W porównaniu ze stanem faktycznym poprzedzającym przyjęcie kodeksu wizowego¹² kodeks ten stanowi istotny postęp, ponieważ zdecydowanie usprawnia procedury wizowe.

Ważniejsze zmiany obejmują: jednoznaczne terminy realizacji głównych etapów, harmonizację procedur, uregulowanie kwestii outsourcingu do usługodawców zewnętrznych, możliwość utworzenia wspólnych ośrodków składania wniosków wizowych, określenie przypadków, w których należy wydać wizy wielokrotnego wjazdu, uzasadnienie odmowy przyznania wizy oraz możliwość odwołania się od takich decyzji, wymóg zapewnienia formularzy w języku kraju przyjmującego oraz prawny obowiązek ustanowienia lokalnej współpracy schengenkiej.

Kodeks wizowy w znacznym stopniu unowocześnia i standaryzuje procedury wizowe pod warunkiem jego prawidłowego wdrożenia. Wiele jednak można jeszcze poprawić, ponieważ kodeks wizowy nie został jeszcze w sposób optymalny wdrożony we wszystkich dziedzinach.

W branży turystycznej UE określone zostały następujące środki związane z przepisami kodeksu wizowego w celu ułatwienia procedur wydawania wiz. Większość z tych **przeszkód można usunąć dzięki właściwemu wdrożeniu kodeksu wizowego przez konsulaty państw członkowskich, które podlega kontroli przez Komisję:**

1) termin wyznaczenia spotkania

→ egzekwowanie terminu 15 dni na odbycie spotkania zgodnie z art. 9 ust. 2 kodeksu wizowego;

2) wnioski składane przez pośredniczące podmioty komercyjne

→ lepsze wykorzystanie możliwości składania wniosków wizowych przez pośredniczące podmioty komercyjne (przykładowo biura podróży, pod warunkiem że są one wiarygodne) bez uszczerbku dla systemu informacji wizowej (VIS)¹³, zgodnie z art. 9 ust. 4 kodeksu wizowego;

3) termin podjęcia decyzji

→ egzekwowanie terminu 15 dni na podjęcie decyzji w sprawie wniosku wizowego zgodnie z art. 23 kodeksu wizowego także przed sezonem urlopowym;

4) dostępność niezbędnych formularzy w wymaganych językach

→ zapewnienie dostępności formularzy wniosku we wszystkich konsulatach w języku kraju przyjmującego zgodnie z art. 11 ust. 3 kodeksu wizowego;

5) dokumenty uzupełniające

¹² Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) nr 810/2009 z dnia 13 lipca 2009 r. ustanawiające wspólnotowy kodeks wizowy (kodeks wizowy); Wszedł on w życie w dniu 5 kwietnia 2010 r.

¹³ Tacy pośrednicy nie mogą pobierać danych biometrycznych, w związku z czym pierwsze wnioski w ramach VIS wymagałyby osobistego stawiennictwa w konsulacie lub u usługodawcy zewnętrznego uprawnionego do pobierania danych biometrycznych osób ubiegających się o wizę w imieniu konsulatów państw członkowskich.

→ ocena potrzeby istnienia wspólnego skróconego wykazu dokumentów uzupełniających w ramach lokalnej współpracy schengenskiej;

6) okres ważności i wizy wielokrotnego wjazdu

Od czasu wejścia w życie kodeksu wizowego odnotowano znaczny wzrost liczby wydanych wiz wielokrotnego wjazdu (34 % w 2010 r., blisko 39 % w 2011 r.). Istnieje jednak możliwość dalszej poprawy w zakresie obowiązkowego wydawania wiz wielokrotnego wjazdu o długim okresie ważności (od 6 miesięcy do 5 lat) zgodnie z warunkami określonymi w art. 24 ust. 2 lit. a) i b) kodeksu wizowego i wydawania wiz o krótszym okresie ważności, ale umożliwiających wielokrotny wjazd, o których mowa w art. 24 ust. 1.

7) Traktowanie odwiedzających

→ poprawa dostępności biur, w szczególności pod względem zwiększenia dostępności konsulatów na terytorium danego państwa trzeciego. W tym zakresie należy zachęcać do tworzenia nowych wspólnych ośrodków składania wniosków wizowych.

Niektóre państwa członkowskie i kilka państw trzecich już wprowadziło ułatwienia wizowe w zakresie wydawania wiz (zob. załącznik).

W tym kontekście **lokalna współpraca schengenska** jest niezbędna w celu zharmonizowanego wdrażania wspólnej polityki wizowej UE, a zaangażowanie delegatur UE jest konieczne, aby zapewnić spójność i ciągłość w dziedzinie mobilności, która ma coraz większe znaczenie w ogólnych stosunkach zewnętrznych.

Pierwsze sprawozdanie na temat lokalnej współpracy schengenskiej, przyjęte przez Kolegium równolegle z omawianiem niniejszego dokumentu, zawiera zalecenia dla wszystkich podmiotów (organów centralnych państw członkowskich oraz personelu konsularnego; delegatur UE i Komisji) w celu optymalizacji lokalnej współpracy schengenskiej.

3. Ewentualne zmiany przepisów wizowych w przyszłości

Sprawozdanie Komisji w sprawie wdrażania kodeksu wizowego w ciągu pierwszych trzech lat, które ma zostać opublikowane w 2013 r., będzie stanowić dodatkową okazję do dalszego zbadania sposobów poprawienia i uproszczenia procedur dla osób podróżujących w dobrej wierze, przy jednoczesnym przeciwdziałaniu zagrożeniom w obszarze nielegalnej migracji lub bezpieczeństwa ze strony niektórych podróżnych:

- usprawnienie i skrócenie procedur (dokonanie przeglądu wszystkich etapów procedury, w tym składania wniosków wizowych przez pośredników lub biura podróży oraz wcześniejsze konsultacje),
- doprecyzowanie definicji konsulatu odpowiedzialnego za rozpatrzenie wniosku wizowego,
- uproszczenie formularza wniosku,
- uproszczenie wymogów dotyczących dokumentów uzupełniających,
- doprecyzowanie przepisów dotyczących odstępstw od uiszczania opłaty wizowej,

- doprecyzowanie przepisów dotyczących wydawania wiz wielokrotnego wjazdu,
- w celu wzmocnienia opieki konsularnej, poprawa organizacji placówek konsularnych i współpracy, np. poprzez ponowne określenie ram prawnych wspólnych ośrodków składania wniosków wizowych, usprawnienie tworzenia takich punktów oraz ich funkcjonowania,
- usprawnienie lokalnej współpracy schengenńskiej w celu zwiększenia jej skuteczności.

W trakcie analizy takich usprawnień konieczne jest należyte uwzględnienie korzyści płynących z wdrożenia VIS zarówno dla konsulatów, jak i wnioskodawców.

Najbardziej skutecznym ułatwieniem wizowym jest oczywiście **zniesienie obowiązku wizowego wobec obywateli państwa trzeciego** poprzez wykreślenie państw trzecich z wykazu negatywnego i ujęcie ich w wykazie pozytywnym zawartym w załączniku do rozporządzenia 539/2001.

Jeżeli chodzi o przegląd wykazów państw zawartych w rozporządzeniu 539/2001 z własnej inicjatywy, Komisja tradycyjnie dokonała indywidualnej oceny szeregu kryteriów odnoszących się, między innymi, do nielegalnej imigracji, porządku i bezpieczeństwa publicznego oraz do stosunków zewnętrznych Unii Europejskiej z państwami trzecimi, z uwzględnieniem skutków spójności regionalnej i zasady wzajemności. Chociaż wykaz kryteriów nie jest wyczerpujący, ekonomiczne skutki polityki wizowej nie były de facto uwzględniane w przeszłości. Tendencja ta musi zostać odwrócona, jeżeli UE ma czerpać korzyści ze wzrostu ruchu turystycznego z krajów o gospodarkach wschodzących. Dlatego niezbędne jest opracowanie przez Komisję metodologii umożliwiającej lepsze uwzględnienie kwestii ekonomicznych podczas kolejnego przeglądu wykazów państw (planowanego na 2013 r.). Należy jednak zachować równowagę, spełniającą również wymogi wspólnej polityki wizowej jako instrumentu zapewniającego sprawne funkcjonowanie strefy Schengen bez granic wewnętrznych.

Dla wielu państw trzecich liberalizacja reżimu wizowego będzie stanowić ostateczny cel wymagający wysokiego poziomu zaangażowania i wiążący się z istotnymi skutkami politycznymi – jest to punkt kończący długotrwały proces. Jeżeli zniesienie wiz nie jest obecnie wykonalne, warto również podkreślić korzyści płynące z umów o ułatwieniach wizowych, uznając potrzebę przeglądu ich formy i treści, aby dostosować je do sytuacji danego państwa trzeciego i zwiększyć ich skuteczność dla potencjalnych beneficjentów. Należy zauważyć, że wniosek w sprawie zmiany rozporządzenia nr 539/2001, który jest obecnie przedmiotem dyskusji prowadzonej przez podmioty współuczestniczące w procesie legislacyjnym, przewiduje nowy mechanizm zawieszenia obowiązku wizowego umożliwiający tymczasowe zawieszenie ruchu bezwizowego w odniesieniu do państwa trzeciego, którego obywatele są zwolnieni z obowiązku wizowego w przypadku sytuacji nadzwyczajnej, która wymagałaby natychmiastowego działania w celu zaradzenia napotykanym przez jedno lub więcej państw członkowskich trudnościom wynikającym z nadużywania ruchu bezwizowego.

Ponadto w polityce wizowej należy również wziąć pod uwagę **postęp technologiczny**. Przykładowo Światowa Organizacja Turystyki Narodów Zjednoczonych uważa, że system wiz elektronicznych wykazuje istotne korzyści pod względem zarówno bezpieczeństwa, jak i

ułatwień, pod warunkiem że jest on stosowany w sposób zdecydowany¹⁴. Zmiany specyfikacji technicznych w tym zakresie mogłyby mieć znaczny potencjał, co stwierdzono w deklaracji z posiedzenia T20.

¹⁴ Światowa Organizacja Turystyki, „eVisas: A pressing need for global standards, specifications and interoperability” (*pol.*: Wizy elektroniczne: pilna potrzeba globalnych standardów, specyfikacji oraz interoperacyjności, dokument roboczy przedstawiony podczas 37. Zgromadzenia Ogólnego Międzynarodowej Organizacji Lotnictwa Cywilnego (2010 r.).

ZAŁĄCZNIK

Obowiązujące dobre praktyki w zakresie wydawania wiz w państwach członkowskich i w państwach trzecich

Przykład Włoch

W lutym 2011 r. ENIT (Krajowa Rada Turystyki) oraz włoskie Ministerstwo Spraw Zagranicznych podpisały umowę o współpracy w celu zwiększenia ruchu turystycznego do Włoch poprzez wzmocnienie zdolności misji dyplomatycznych i urzędów konsularnych, aby szybko i skutecznie reagować na wnioski wizowe. Priorytetowe obszary obejmowały Moskwę, Pekin i New Delhi, Sankt Petersburg, Guangzhou, Szanghaj i Bombaj.

Według komunikatu prasowego ANSA z października 2011 r., w następstwie wysiłków podjętych w celu uproszczenia procedur i skrócenia czasu oczekiwania w okresie od 1 stycznia do 31 sierpnia 2011 r. liczba wiz wydanych w Chinach wzrosła o 100 % w porównaniu z tym samym okresem w roku poprzednim.

Według włoskiego Krajowego Obserwatorium Turystycznego (opracowującego dane pochodzące z Banca d'Italia), ten pozytywny trend potwierdzają następujące wstępne dane szacunkowe:

liczba podróży (w tys.): 2010 r.: 149 2011 r.: 225

liczba noclegów w miejscu zakwaterowania (w tys.): 2010 r.: 1 768 2011 r.: 1 971

wydatki (w mln EUR): 2010 r.: 199 2011 r.: 249

zmiana (w procentach, 2010 r./2011 r.) podróży: 51 %

noclegi: 11,5 %

wydatki: 25,1 %

Przykład Polski:

Przykładem uproszczenia, które zostanie poddane dalszej analizie, aby w pełni zrozumieć konkretne korzyści, jakie ono przyniosło, jest „procedura przyspieszona” wprowadzona przez władze polskie w związku z mistrzostwami Europy w piłce nożnej zorganizowanymi wspólnie przez Polskę i Ukrainę w czerwcu i lipcu 2012 r.

Ukraińscy i rosyjscy uczestnicy mistrzostw (zawodnicy, sędziowie, lekarze, działacze, UEFA, FIFA i federacje krajowe) oraz akredytowani przez UEFA otrzymali wizy na czas trwania mistrzostw z prawem wielokrotnego wjazdu. Wizy były wydawane zgodnie z procedurą uproszczoną, bez obowiązku stawiennictwa w konsulacie i opłat konsularnych.

Kibicom ukraińskim i rosyjskim wydawano wizy na podstawie oryginalnych ważnych biletów na mecze lub dokumentu potwierdzającego prawo do otrzymania biletu przy wejściu na stadion. Mieli oni możliwość złożenia wniosków wizowych w formie elektronicznej na oficjalnej stronie internetowej i uzyskania szybszego terminu spotkania w konsulacie. Ci, którzy nie byli w stanie umówić się na spotkanie przez internet, korzystali z priorytetowych

„zielonych korytarzy”, aby zminimalizować czas oczekiwania (źródła: oficjalna strona internetowa polskiego rządu i Ministerstwa Spraw Zagranicznych – biuro ds. Rosji).

System „statusu zatwierdzonego celu wyjazdów turystycznych” dla Chin

Program statusu zatwierdzonego celu wyjazdów turystycznych (ADS) jest dwustronnym porozumieniem turystycznym między chińskim Narodowym Urzędem Turystyki i miejscem przeznaczenia za granicą. Obywatele Chin podróżujący do UE mogą ubiegać się o wizy w grupie za pośrednictwem zatwierdzonych biur podróży, które składają wnioski o wizę dla grupy klientów. Umowa między CNTA i WE została podpisana w 2004 r.

Najnowsze dane zgromadzone przez delegaturę UE w Chinach pokazują, że liczba wiz ADS wydanych w Chinach przez organy Schengen stale rośnie.

W 2009 r. wydano 96 093 wiz ADS i 209 981 w 2010 r. Do września 2011 r. państwa członkowskie wydały 170 141 wiz ADS, co oznacza, że przekroczono już 80 % liczby wiz wydanych w poprzednim roku.

W ostatnich latach wskaźnik odmów wydania wizy utrzymywał się na niezmiennie niskim poziomie (we wszystkich państwach członkowskich wskaźnik ten wyniósł około 5 %).

W 2010 r. Hiszpania i Francja zorganizowały specjalne szkolenia dla biur podróży ADS w Pekinie przy wsparciu delegatury UE, co przyczyniło się do przyspieszenia procedur.

Przykład Australii

Australia oferuje różne rodzaje wiz w zależności od konkretnego celu lub długości pobytu. Dla potencjalnych turystów istnieją trzy rodzaje wiz elektronicznych:

- (1) elektroniczne zezwolenie na podróż (ETA)
- (2) E-visitor;
- (3) E-676

Wiza typu 1 kosztuje 20 AUD, umożliwia wielokrotny wjazd na okres każdorazowo nie dłuższy niż trzy miesiące i jest ważna przez okres jednego roku. Także linie lotnicze i biura podróży mogą zapewnić klientom tego typu wizę elektroniczną razem z biletami lotniczymi. Mogą się o nią ubiegać obywatele UE z wyłączeniem niektórych nowych państw członkowskich.

Wiza typu 2 jest dokładnie taka sama jak wiza typu 1, jedyna różnica polega na tym, że mogą się o niego ubiegać wszyscy obywatele UE i jest ona bezpłatna. Powodem, dla którego obywatel UE uprawniony do ubiegania się o wizę typu 2 mógłby wystąpić o wizę typu 1, jest fakt, że wszystkie informacje są dostępne na stronie internetowej wyłącznie w języku angielskim i nie wszyscy mają możliwość ubiegania się lub załączenia zeskanowanych dokumentów w języku angielskim

Wiza typu 3 jest przeznaczona dla osób spoza Europy lub Europejczyków pragnących zatrzymać się na pojedynczy pobyt dłuższy niż trzy miesiące, Europejczyków w wieku powyżej 75 lat lub osób karanych.

O wszystkie trzy typy wiz można się ubiegać i uzyskać je przez internet; proces ten może trwać od kilku minut do 10 dni.

Przykład USA

W dniu 19 stycznia 2012 r. prezydent Barack Obama podpisał rozporządzenie wykonawcze ustanawiające nową grupę zadaniową do spraw podróży i konkurencyjności, której zadaniem jest opracowanie krajowej strategii w sektorze podróży i turystyki, opisującej działania, jakie mają zostać podjęte między innymi w celu zwiększenia zdolności rozpatrywania wiz nieimigracyjnych w Chinach i Brazylii o 40 % w nadchodzącym roku.

Przy pomocy tej opublikowanej niedawno strategii USA zamierza usprawnić podróżowanie i turystykę do tego kraju oraz na jego terytorium, aby zachęcić podróżnych do wybierania USA jako głównego celu turystycznego na świecie.

Według strategii turystycznej w 2011 r. rozpatrzono o 1,1 mln więcej wniosków wizowych. W przypadku Chin i Brazylii wzrost wyniósł odpowiednio 46 % i 34 %. W porównaniu z 2011 r. w pierwszym półroczu 2012 r. wzrost ten wynosił 46 % i 59 %.

Zdolność do wydawania wiz jest podwyższana poprzez zwiększenie w 2012 r. personelu podejmującego decyzje o 50 % w Chinach i o ponad 100 % w Brazylii. Planowane jest także otwarcie nowych konsulatów. Udoskonalenia doprowadziły już do wyeliminowania zaległości w zarówno w Chinach, jak i w Brazylii, a czas oczekiwania w wielu placówkach skrócił się i wynosi maksymalnie 10 dni.

Niektóre ustawy mające na celu wprowadzanie ulepszeń w procesie wydawania wiz są obecnie przedmiotem dyskusji w Kongresie. Ustawa „Visa Improvements to Stimulate International Tourism to the United States of America” (ustawa o ułatwieniach wizowych w celu wspierania turystyki międzynarodowej do Stanów Zjednoczonych Ameryki Północnej), zwana też VISIT USA Act, proponuje następujące kluczowe zmiany:

- a) pięcioletnie wizy wielokrotnego wjazdu dla obywateli Chin;
- b) przyspieszony proces wydawania wiz w celu umożliwienia podróżnym uiszczenia znacznie wyższej opłaty za rozpatrzenie wniosku w celu umówienia się na rozmowę w ciągu trzech dni roboczych. Dotyczy to zarówno wiz turystycznych, jak i wiz na potrzeby podróży służbowych. Opłata za przyspieszone rozpatrzenie wniosku zostałaby przeznaczona za opłacenie dodatkowych pracowników, lecz mogłaby zostać również wykorzystana do opłacenia innowacyjnych rozwiązań, takich jak technologia wideokonferencji i mobilne zespoły odpowiedzialne za spotkania, aby wyjść naprzeciw oczekiwaniom rynku w dowolnym kraju;
- c) rozszerzenie programu znoszenia wiz na dodatkowe kraje (co umożliwi podróżowanie do Stanów Zjednoczonych w ramach elektronicznego systemu zezwolenia na podróż (ESTA), zamiast za pośrednictwem tradycyjnego procesu ubiegania się o amerykańską wizę turystyczną).
- d) pilotażowy program wideokonferencji umożliwiający spotkanie w sprawie wizy, a tym samym utrzymanie wymogu takiego spotkania, przy jednoczesnym zapewnieniu większego dostępu do prowadzenia spotkania za pośrednictwem technologii wideokonferencji.

Inne projekty ustaw to „Welcoming Business Travellers and Tourists to America Act of 2011” (ustawa o przyjmowaniu podróżnych biznesowych i turystów w Ameryce z 2011 r.) oraz „International Tourism Facilitation Act” (ustawa o ułatwianiu turystyki międzynarodowej). Pierwsza ma na celu usuwanie przeszkód w systemie wizowym Stanów Zjednoczonych, ustanowienie normy, która wymaga, aby Departament Stanu przetwarzał wizy w terminie 12 dni, a także wdrożenie programu wykorzystującego technologię wideokonferencji do przeprowadzania spotkań w sprawie wiz. Druga ustawa wzywa Departament Stanu do bardziej wydajnego wykorzystania swoich zasobów konsularnych, aby lepiej reagować na rosnący popyt na międzynarodowy ruch pasażerski.

USA dąży do przyspieszenia trwającego obecnie przeglądu procedur i kontynuuje „... innowacje i udoskonalanie procesów, technologii, personelu i infrastruktury w celu usprawnienia procesu rozpatrywania wniosków wizowych i wjazdu na terytorium kraju przez przejścia graniczne i porty wejścia dla pełnoprawnych podróżnych”.